

Raspored misnih slavlja i liturgijski kalendar od 12. do 18. 12. 2016.

Pon. 12. XII.	svagdan	
	17,00	+Nikola i Kata Jelčić KRVAVAC
Uto. 13. XII.	Sv. Lucija	
	17,00	+Andrija Gnječ i Marija Rajič KRVAVAC
Sri. 14. XII.	Sv. Ivan od Križa	
	17,00	+Ana Marević PODRUJNICA
Čet. 15. XII.	svagdan	
	8,00	Ad. Int. KRVAVAC
Pet, 16. XII.	Svagdan-Devetnica Božiću	
	6,00	+Lucija i Petar Vučković KULA NORINSKA
Sub. 17. XII.	Svagdan-Devetnica Božiću	
	6,00	+Tomo Ujdur KULA NORINSKA
Ned. 18. XII.	CETVRTA DOŠAŠĆA	
	6,00	sv. Misa zornica /+Mate, Pera, Ivo i Ante Manenica/ MOMIĆI
	10,00	ŽUPNA SV. MISA BAGALOVIĆ
	18,00	Večernja sv. Misa /+Ivan i Miro Šprlje/ KULA NORINSKA
		*Ispovijed: pola sata prije sv. misa

***Adventski susret s roditeljima**

/prvopričesnika; krizmanika i predkrizmanika/
bit će u **ponedjeljak 12. 12. 2016.** u vjeronaučnoj dvorani u Kuli Norinskoj s početkom u **18,30 sati!**

***Nedjelja Presvetog Sakramenta: 18. 12. 2016.** Bratimi u službi: 1. Zvonimir Krstičević Ivanov; 2. Vlaho Marević p. Joze; 3. Mladen Nikolić p. Ivana; 4. Željko Prusac p. Jerke

***Božićna Ispovijed bolesnika**

Srijeda 14. 12. 2016.; 9,00 sati: (Podravnica, Momići, Matijevići, Kula Norinska, Krvavac)
Četvrtak: 15. 12. 2016.; 9,30 sati: (Privlaka-Krvavac II).

MLAKOST-NAJGORA BOLEST DUŠE

Svaki kršćanin pun ljubavi prema Bogu razgranato je stablo o kojemu govori pripjevni psalam današnje svete mise i lišće mu nikada ne otpada. Sam Krist daje mu život. Ali ako kršćanin dopusti da mu srce postane malograđanski uskogrudno i da ostane bez zanosu i ohladi se ljubav, pogodit će ga teška unutarnja bolest koja će učiniti da bude "pljeva što je vjetar raznosi". To je mlakost koja čini život ravnodušnim i bez smisla, iako se izvana može činiti kao da se ništa nije promijenilo.

Mlakost nastaje poslije poduže nebrige za duhovni život. Obično joj uvijek prethodi skup malih nevjernosti, kojih smo svjesni, ali ih ne otklanjamo i tako one utječu na odnos naše duše prema Bogu.

Nebriga se vidi u stalnoj nepažnji prema malim stvarima, u nedostatku budemo bolji ili, ako i ima pogriješke, u nedostatku konkretnih ciljeva u odnosu s Gospodinom. Živi se bez pravih ciljeva koji bi privukli i oduševili za unutarnji život. Životari se. Prestali smo se boriti da budemo bolji ili, ako i ima borbe, ona je tobožnja i neučinkovita. Napuštamo mrtvljenje, pa kad je tijelo opterećeno mnogom hranom i prenatrpano, duh se ne može slobodno uzdizati i uznositi u viša područja.

Kada postoji mlakost, nedostaje i pravoga unutarnjeg štovanja Boga na svetoj misi; pričesti su obično praćene velikom ravnodušnošću zbog nedostatka ljubavi i priprave. Molitva je obično neodređena, rastresena, nesuredotočena: nema pravoga osobnog odnosa s Gospodinom. Ispit savjesti – koji se temelji na finoj osjetljivosti – sada se zanemaruje, jer ga se prestalo činiti ili se čini rutinski, bez ploda.

Borimo se da nikada ne zapadnemo u ovu bolest duše, budimo oprezni kako bismo primijetili njezine prve znakove i odmah zatražimo pomoć od Marije. Ona nam uvijek povećava nadu i donosi nam radost Isusova rođenja: "Klič i raduj se, Kćeri sionska: evo Kralj ti tvoji dolazi. Ne boj se, Sione, brzo dolazi spas tvoj." Kada joj se obratimo, Marija će nas dovesti svome Sinu. /Bitno.net/

TREĆA NEDJELJA DOŠAŠĆA 11. 12. 2016

NEDJELJNO EVANĐELJE Mt 11,2-11 Čitanje svetog Evanđelja po Mateju

U ono vrijeme: Kad Ivan u tamnici doču za djela Kristova, posla svoje učenike da ga upitaju: »Jesi li ti Onaj koji ima doći ili drugoga da čekamo?« Isus im odgovori: »Pođite i javite Ivanu što ste čuli i vidjeli: Slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se navješćuje Evanđelje. I blago onom tko se ne sablazni o mene.« Kad oni odoše, poče Isus govoriti mnoštvu o Ivanu: »Što ste izišli u pustinju gledati? Trsku koju vjetar ljulja? Ili što ste izišli vidjeti? Čovjeka u mekušasto odjevena? Eno, oni što se mekušasto nose po kraljevskim su dvorima. Ili što ste izišli? Vidjeti proroka? Da, kažem vam, i više nego proroka. On je onaj o kome je pisano: 'Evo, ja šaljem glasnika svoga pred licem tvojim da pripravi put pred tobom.' Zaista, kažem vam, između rođenih od žene ne usta veći od Ivana Krstitelja. A ipak, i najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je od njega!«
Riječ Gospodnja.

Isus kaže za Ivana Krstitelja da je najveći od svih rođenih od žene, drugim riječima, najveći čovjek koji se rodio. „A ipak, i najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je od njega!“
Isus hvali Ivana Krstitelja: on je najveći prorok, Ilija; on je čovjek koji je dosljedan i nije kao trska koja se ljulja tamo-amoo...

Ali i taj najveći čovjek rođen od žene, upada u sumnje.

Ivan je završio u tamnici i zna da čeka smrt.

Tada upada u sumnju. Pita se je li Isus zaista taj kojeg je očekivao, dali se isplati dati život za Isusa? Ivan je naime najavljivao Mesiju koji će razlučiti dobre od zlih, koji će sjekikom odsjeći stabla koja ne donose dobrog roda, koji će razlučiti dobre od zlih - dobre skupiti u svoju žitnicu, a zle baciti u oganj neugasivi...

Ovakvog je Mesiju najavljivao Ivan Krstitelj, ovakvu je sliku imao o Mesiji!

Isus u Evanđelju kao da čini suprotno od onog što je Ivan navješćivao ili je očekivao da će Mesija činiti. Isus ne osuđuje zle, nego se druži s njima, jede i pije s njime. Isus ne da polaže sjekiru na stabla koja ne donose roda, već im oprašta i podiže ih. Isus ne da razlučuje dobre od zlih, nego sve poziva k sebi!

Sve ovo je očito zbunilo Ivana koji čeka smrt u Herodovoj tamnici. On želi biti siguran i pita Isusa preko poslanika sasvim jasno pitanje: „Jesi li ti Onaj koji ima doći ili drugoga da čekamo?“

Kao da se Ivan u sebi lomi. S jedne strane vjeruje u iskustvo koje ima s Isusom, a s druge strane čudi ga kako Isus djeluje, kako se postavlja prema grešnicima, nepravednima...

A opet, Isusa jasno prate velika čudesa, velika djela. Upravo takav odgovor Isus šalje Ivanu: „Pođite i javite Ivanu što ste čuli i vidjeli: Slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se navješćuje Evanđelje. I blago onom tko se ne sablazni o mene.“ Isus se ne ljuti na Ivana, već mu šalje argumente da je on zaista Mesija.

I mi isto postavljamo ovo pitanje u životu, osobito kad nam je teško: dali si ti stvarno Bog ili drugog da čekamo? Ne bi li mogao olakšati nam patnje, olakšati patnje drugih? Zar ne bi Bože mogao iskorijeniti nepravedne, odsjeći ta stabla?

Božji putovi, nisu naši putovi! Naša slika o Bogu je pojednostavljena! Božji putovi su drugačiji. On vidi puno šire i nasid dalje od nas. On ima plan, on poznaje nas i druge i sve nas vodi svojom providnošću.

Bog „hita da nas spasi“. Isus nije došao osuditi grešnike, nego spasiti ih. On nije došao odsjeći neplodno stablo, već učiniti ga plodnim.

Ova Božja strpljivost je i nama na spasenje. Bog je i s nama strpljiv i neće nas odsjeći onda kada smo manjkavi.

Današnja nedjeljna čitanja žele nas ohrabriti, pokazati što nas čeka. Posebno Bog želi utješiti bolesne, nemoćne, siromašne: „Sljepačke će oči progledati, uši će se gluhih otvoriti, tad će hromi skakati k'o jelen, njemakov će jezik klicati. Jer će u pustinji provreti voda, i u stepi potoci, vraćati se otkupljenici Jahvini. Doći će u Sion kličuć` od radosti, s veseljem vječnim na čelima; pratit će ih radost i veselje, pobjeći će bol i jauci“ Bog će na koncu ukloniti svaku vrstu patnje. Sada je patnja dopuštena od Boga, on je posvetio patnju svojom patnjom. Ali na koncu, svaki oblik bolesti, patnje na duhu, duši i tijelu, biti će uklonjen.

Isto tako Bog danas želi utješiti i ohrabriti sve one koji sumnjaju. Pokazao nam je da čak i najveći među rođenima od žene sumnja. Ivan Krstitelj sumnja u to je li Isus taj ili ne.

Bog s jedne strane nas tješi, a s druge strane potiče da se ne pitamo „jesi li ti taj ili drugoga da čekamo“.

Umjesto da to postavljamo pitanje Bogu, Bog to pitanje upravlja nama: „**jesi li ti kršćanin ili drugoga da čekam?**“.

Boga mi ne možemo dovesti u pitanje. On je savršen! Ako u to sumnjamo, kasnije ćemo se u to uvjeriti. Pitanje je upućeno prema nama: hoćeš li nasljedovati Isusa Krista, hoćeš li ti nasljedovati Ivana Krstitelja i brojne druge svece?

Oni nisu boravili u palačama i nisu bili poput trske koju vjetar ljulja, već su živjeli dosljedno i skromno, po Božju! To je pitanje koje si postavimo: „jesi li ti kršćanin ili drugoga da čekamo?“ Jesam li spreman poradi istine, Božje riječi, podnijeti mučeništvo, poput Ivana Krstitelja, koji je izgubio glavu jer je ukorio Herodov preljubnički način života? Ivan je bio također slab čovjek, sumnja ga je uhvatila, ali na koncu on je dao život za Boga, za istinu! Umjesto, da Bogu upućujemo sumnjičava pitanja, radije se okrenimo sebi i pitajmo se: jesam li ja onakav

kakvog me Bog želi, dali dajem dobro svjedočanstvo ljudima?

Jedino tako mogu živjeti novost koju Isus donosi. Isus kaže da je i najmanji u kraljevstvu Božjem veći od Ivana Krstitelja! Čak i onaj koji malo živi novost koju je Isus donio, može preteći Ivana Krstitelja!

To se pitajmo! Isus je došao spasiti grješnike, on je došao podignuti grešnike. On je došao grešnike krstiti ognjem i Duhom Svetim, kako bi postali veliki ljudi.

Tek kada se obučemo u silo odozgor, kada nas Duh Sveti zapali, tek tada možemo biti novi ljudi! Jesi li ti taj koji će se dati oblikovati od Isusa Krista, koji će se dati krstiti ognjem i Duhom Svetim ili drugoga da čekamo? Jesi li ti taj ili da drugog čeka Bog?

To je pitanje koje si postavlja svatko od nas! Hoćemo li Bogu dopustiti da nas učini velikim ljudima. Hoćemo li činiti sve ono što je potrebno da bismo to postigli?

Ako to želimo postići, moramo imati Ivanove kvalitete: živjeti ponizno, skromno, biti utvrđen u istini a ne poput trske koju vjetar ljulja, napustiti grešan život i okrenuti se Bogu! Moliti Boga da nas promijeni i činiti sve što mogu da surađujem s Božjom milošću.

Vrijeme je došašća upravo takvo! To je vrijeme iščekivanja, pa čak i nestrpljivog iščekivanja Božjeg dolaska!

Neka nam u tome bude primjer Ivan Krstitelj, koji je sumnjao, ali je ipak pobijedio svoju volju i dao svoj život za Boga.

Neka nas utješe i potaknu današnja čitanja koja nam navještaju budući vječni život, gdje će svi pravednici biti odvojeni od nepravednih i gdje će se ukloniti svaka vrsta patnje na duhu, duši i tijelu.(dekanat.losinj/

Dvije tisuće godina poslije Mali Isus u svijetu opet nepoželjan

Kad se prema devedesetim godinama i kod nas osjećao dašak demokracije, mnogi su vjernici odahnuli. Pogotovo oni malo bojažljiviji vjernici koji su dopustili da egzistiraju u potpunog ovisnosti o bezbožnoj vlasti. Prije toga se ni Božić nije smio slaviti javno i hrabro. Dolazilo se do

glupih situacija, koje su po gradovima bile dosta česte, da su vjernici za Božić morali kupovati dva bora. Jedan je na balkonu službeno čekao Novu godinu kad su i nevjernici kitili borove, a drugog su u stanu okitili kad se to vjernički čini, tj. na Badnje večer. Na van je izgledalo da su režimski, a unutar obitelji i u svom srcu kao da su pravi vjernici. Bilo je i drugih glupih kompromisa što su ih neki vjernici morali raditi kako ne bi izgubili svoje radno mjesto, a opet da ne bude drame unutar tzv. vjerničke obitelji.

Njegovo ime zabranjuju. Čini se kao da se neke stvari ponavljaju i da vjernici mogu postati nekako zabrinuti u odnosu na prostor svojih vjerskih sloboda. Polazište za kratko, ali i zabrinuto razmišljanje daju mi neke vijesti i informacije koje stižu s različitih strana svijeta, a posebno iz Sjedinjenih Država. Školske vlasti u nekim okruzima u New Jerseyu i na Floridi zabranile su pjevanje božićnih pjesama. Gradonačelnik Somervillea u Massachusettsu ispričao se što je greškom gradski blagdanski domjenak nazvao božićnim domjenkom. U šoping-centrima diljem zemlje prodavači su upozoreni da kupcima ne kažu "sretan Božić", nego "sretni blagdani" kako neki crni Amerikanci koji obilježavaju Kwanzaa, ili Židovi koji slave Hanuku, ili muslimani i ateisti ne bi čuli čestitku koja ne odražava njihove osjećaje. List Wichita Eagle iz Kansasa dao je ispravak jer je greškom napisao božićno drveće umjesto općinsko drveće pišući o zimskom festivalu koji je zamijenio javno obilježavanje Božića. U mnogim je školama ispražnjen sadržaj Božića.

Onđe gdje smije Djed Božićnjak ili Djed Mraz, ne smije Isus. Gdje se smiju čuti "Zvončiči", ne smije se čuti "Tiha noć". A u nekim školama u Italiji u proslavama Božića u pjesmama gdje se spominje Isus, zbog djece koja eventualno nisu kršćanska, zamijenilo se ime Isus nekom neutralnom riječju, kao npr. krepost ili dobrota. Često bude mnogo filmova na programima Hrvatske televizije kao i na programima drugih televizija. Filmovi su simpatični sa svojim sadržajima. Ipak, sve je manje Isusa. Na ekranima se može vidjeti puno priča o Djedu Božićnjaku, ali nema više spomena o Isusu. Nema ni malog ni velikog Isusa. Božić je sve više praznik, a sve manje blagdan. Sve su to

više neradni dani koji uvijek ljudima dobro dođu, a sve manje su to u korijenima dani koji poručuju sadržaje vjere, one kršćanske, koja je u temeljima ne samo naše domovine Hrvatske nego i u korijenima Europe i njezine kulture, pa i čitavoga svijeta. Ali, i tu kao da sve izmiče vjerskim nagl

ascima. U nekoj liberalističkoj težnji za lažnom solidarnošću nijeće se vlastiti identitet. A jasno je svima da nema ni istinite solidarnosti niti iskrene ljubavi prema bližnjemu ako nijećemo vlastitu osobnost, svoje korijene.

Povijest se ponavlja. Takav amerikanizirani Božić, Božić bez Boga, bez Isusa, bez Djevice Marije, Božić s velikim i rasvijetljenim borovima ostaje bez jaslca. Tu više nema mjesta za njih. Ponavlja se povijest. Za njih nije bilo mjesta u svratištu. Potražili su sklonište u štali. I tu se dogodilo čudo. Tko zna nije li i današnji svijet na sličan način potisnuo Isusa iz svojih stanova i radnih mjesta, iz metropola i javnih trgova. Zakon dopušta vjernicima slaviti vjerska slavlja u crkvama, ali sve više i više tzv. "civilna" društva i države ne žele nikakva ugrožavanja svojih navika i nit žele pravila života od onoga koji je svojim rođenjem došao uljuditi ovaj svijet. U Hrvatskoj je Božić za golemu većinu građana vjerski blagdan sa svojim sadržajem koji je nekako ugrađen u nacionalno biće. Upravo kao vjerski blagdan toj velikoj većini nije tek neka prigoda za provod, nego dani osvježenja onog svetog što naš kršćanski narod nosi u svojim korijenima. Vrijedno je to onda i osjetiti na planu medija kao nešto što daje biljeg cjelokupnom javnom životu.

Školske vlasti u Floridi u SAD-u zabranile su pjevanje božićnih pjesama. "Zvončiči" smiju, a "Tiha noć" – ne! Božić sve više postaje praznik, a za vjernika su to dani osvježenja onog svetog u nama, a ne provod.
/fra Zvezdan Linić/

*Duh Gospodnji na meni je,
blagovjesnikom biti
ubogima posla me.*